Lietas Nr.11352050313

S P R I E D U M S

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2014.gada 27.augustā

Rīgas rajona tiesa

tiesnese I.Biteniece

ar sekretāri persona

piedaloties prokurorei L.Grigānei

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu **/pers. A/**, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma **175.panta pirmās daļas**, un

k o n s t a t ē j a

/pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), un proti:

2013.gada 1.decembrī pa dienu, pirmstiesas izmeklēšanā konkrēti nenoskaidrotā laikā, /pers. A/, no civilsievas /pers. B/ dzīvokļa /adrese/slepeni nolaupīja /pers. B/ piederošās mantas: plazmas televizoru VEGA Ls 822 (1169,61 *euro*) vērtībā; mājas kinozāli Ls 200 (284,58 *euro*) vērtībā, datora procesoru Ls 60 (85,37 *euro*) vērtībā un DVD atskaņotāju "Samsung" Ls 60 (85,37 *euro*) vērtībā. Tādā veidā /pers. A/ ieguva /pers. B/ piederošās mantas Ls 1142 (1624,93 *euro*) vērtībā, ar kurām vēlāk rīkojās pēc saviem ieskatiem.

Ar savām darbībām apsūdzētais izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā.

Tiesas sēdē prokurore saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 461.panta pirmo daļu, 462.panta otro daļu, grozīja apsūdzību un uzturēja to augstākminētajā redakcijā.

Tiesas sēdē apsūdzētais savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas atzina pilnībā, atzina arī apsūdzībā norādītos faktiskos apstākļus un juridisko kvalifikāciju, izdarīto nožēloja un uzturēja pirmstiesas procesā izteikto lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas izmeklēšanā, paskaidrojot, ka ir saprotama pierādījumu pārbaudes neveikšanas būtība un procesuālās sekas. Atzina cietušās pieteikto materiālā kaitējuma kompensāciju.

Sakarā ar to, ka apsūdzētais atzina sevi par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā, par kura izdarīšanu saukts pie kriminālatbildības un nodots tiesai, un lietas materiālu pārbaudes rezultātā iegūta pārliecība, ka tie apstiprina apsūdzētā vainu, procesā iesaistītās personas neiebilda pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, tiesas sēdē pieņemts lēmums neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, par ko viņam celta apsūdzība, ir pierādīta. Tiesa konstatē visu objektīvo un subjektīvo pazīmju kopumu, kvalificējošās pazīmes, lai apsūdzētā darbības atzītu par noziedzīgu nodarījumu un kvalificē to pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētais ir sodāms par šī noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu un, nosakot sodu un tā mēru, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta nosacījumiem, ņem vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā, soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz diviem gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu, apsūdzētais izdarīja mazāk smagu noziegumu.

Pārbaudot **apsūdzētā** personību raksturojošas ziņas, noskaidrots, ka dzimis Kārsavā, ar 9.klašu izglītību, neprecējies, apgādībā viena persona, strādā SIA "Nosaukums" par auto mazgātāju, faktiskā dzīvesvieta /adrese A/, agrāk kriminālī sodīts (lietas 47.-50.lapa), pēdējo reizi 2010.gada 26.novembrī Dobeles rajonā tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, 185.panta pirmās daļas, 2013.gada 25.septembrī atbrīvojies pēc soda izciešanas, sodāmība nav dzēsta, psihoneiroloģiskā un narkoloģiskā kabineta uzskaitē neatrodas (lietas 58.-59.lapa).

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta nosacījumiem, tiesa atzīst par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu, tiesa atzīst par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Ņemot vērā augstāk minēto, ievērojot Krimināllikuma 35.pantā noteiktos principus par sodu un tā mērķi, noklausoties apsūdzētā paskaidrojumus, izvērtējot prokurores viedokli par soda noteikšanu piespiedu darbu veidā, cietusī nevēlējās izteikties par sodu, kā arī, ņemot vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu, smagumu, apsūdzētā personību raksturojošas ziņas, noziedzīgā nodarījuma rezultātā nozagto mantu vērtību, atbildību mīkstinošus un atbildību pastiprinošus apstākļus, līdz ar to, izvērtējot lietas apstākļus kopumā, tiesa atzīst, ka likumā noteikto mērķu sasniegšanai, apsūdzētajam sods nosakāms piespiedu darbu veidā.

Uzdodams par pienākumu apsūdzētajam 10 (desmit) darba dienulaikā pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas pieteikties pamatsoda – piespiedu darba izpildei probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā (TSV) pēc dzīves vietas.

2014.gada 29.janvārī apsūdzētajam piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā (lietas 35.lapa).

Pirmstiesas procesā cietusī pieteica materiālā kaitējuma kompensāciju 1624,93 *euro* (Ls 1142) apmērā.

Tiesa uzskata, ka no cietušās puses iesniegtās kaitējuma kompensācijas apmērs, kuru veido mantiska rakstura zaudējumi, nosakāms atbilstoši Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmās daļas un 352.panta pirmās daļas nosacījumiem. Bez tam, jāņem vērā to, ka apsūdzētais kā kaitējuma nodarītājs ir labprātīgi piekritis cietušā noteiktajam materiālā kaitējuma kompensācijas apmēriem.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 353.pantu, pienākums par noziedzīgā nodarījuma radītā kaitējuma kompensāciju atlīdzināšanu cietušajai, uzliekams apsūdzētajam.

Lietā apsūdzētās aizstāvību pēc tiesas norīkojuma veica zvērināta advokāte N.Zariņa, kurai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktā noteiktajam un 2009.gada 22.decembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.1493 pienākas samaksa par veikto darbu procesā. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 85.panta pirmās daļas 1.punktu samaksu par aizstāvja darbu segt no valsts līdzekļiem.

Lietisko pierādījumu lietā nav.

Arests apsūdzētā mantai nav uzlikts.

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 353., 499., 511., 512., 520., 527., 529., 530.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

atzīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma

175.panta pirmajā daļā unsodīt ar piespiedu darbu uz 250 (viens simts piecdesmit) stundām.

Uzdot par pienākumu /pers. A/ 10 (desmit) darba dienulaikā pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas pieteikties pamatsoda – piespiedu darba izpildei probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā (TSV) pēc dzīves vietas.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā, atstāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Apmierināt cietušās /pers. B/ pieteikto materiālā kaitējuma kompensāciju 1624,93 *euro* (Ls 1142) apmērā, ko **piedzīt** no apsūdzētā /pers. A/.

Atbrīvot apsūdzēto /pers. A/ no samaksas par zvērinātas advokātes Natālijas Zariņas veikto darbu procesā un 29,17 *euro* (divdesmit deviņi euro un 17 centi) segt no valsts līdzekļiem.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā no pilna sprieduma teksta pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta ceturto daļu **tikai daļā** par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas rajona tiesā.

Sprieduma pieejamības diena 2014.gada 27.augusts.

Rīgas rajona tiesas tiesnese (personiskai paraksts) I.Biteniece